

Osnovni Sud u Nikšiću
K 131/2010
14. Jun 2013.

K. br. 131/10

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U NIKŠIĆU, kao prvostepeni krivični, sudija Babović Dragan, uz sudjelovanje Krištof Stanke kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog T S, zbog krivičnog djela utaja iz čl. 243.st.1.u vezi st.2 KZ, postupajući po optužnici ODT-a, Nikšić Kt. br. 99/09 od 10.03.2010. godine, nakon dovršenog glavnog i javnog pretresa dana xxxxxxxxgodine, u prisustvu zamjenika ODT iz Nikšića, M V okrivljenog T S, njegovog branioca M D advokata iz N, donio je, a dana xxxxxxxx.godine i javno objavio

P R E S U D U

Okrivljeni:

T S, od oca P i majke D, rođene B, rođen xxxxxx.godine u N s prebivalištem u N – ul. A P br. 4, državljanin Crne Gore, oženjen, otac jednog djeteta, pismen – završio SSS, slabog imovnog stanja, ranije osudjivan: presudom Opštinskog suda Novi Sad K.br. 224/93 od 06.07.1994.godine zbog kriv.djela nedozvoljeno držanje vatrenog oružja – 4 mjeseca zatvora, kaznu izdržao od 04.04.1995.godine do 23.06.1995.godine uz uslovni otpust, presudom Osnovnog suda Kotor K.br. 265/94 od 29.08.1994.godine zbog kriv.djela iz čl.207.st.3. u vezi st.1. KZ RCG – 3 mjeseca zatvora – kaznu izdržao od 11.08.1999.godine do 14.09.1999.godine uz uslovni otpust, presudom Okružnog suda Novi Sad K.br. 218/03 od 04.11.2004.godine zbog kriv.djela iz čl. 47.st.2. u vezi čl.19. OKZ – oslobadja se od optužbe, presudom Okružnog suda Novi Sad, K.br. 264/01 od 10.01.2006.godine zbog kriv.djela iz čl. 33.st.1. ZOOM RS – 2 mjeseca i 15 dana zatvora, presudom Opštinskog suda Novi Sad, K.br. 725/05 od 17.11.2005.godine zbog kriv.djela iz čl. 195.st.3. u vezi st.1. KZ RS – 1 mjesec zatvora uslovno na 1 godinu.

K R I V J E

Što je:

Dana xxxxxx.godine u N , u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, prisvojio putničko motorno vozilo marke „Golf 5“, reg.br. NK AF 719, u vrijednosti od xxxxxx €, vlasništvo „xxxxxx“ DOO Nikšić čiji su vlasnici B c N i K R , koje mu je na osnovu Ugovora od 21.12.2008.godine povjereno na korišćenje za period od 21.12 do 28.12.2008.godine, na način što vozilo nije vratio nakon isteka perioda navedenog u ugovoru već ga je zadržao i time pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 15.818,00 €,

-čime je izvršio kriv.djelo utaja iz čl. 243.st.1. u vezi st.2 Krivičnog zakonika .

Pa ga sud za navedeno krivično djelo primjenom čl.4 stav 2, 32, 36, 42, 45 i 46 Krivičnog zakonika i čl 226, 229, čl.374 Zakonika o krivičnom postupku

O S U Đ U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca koju kaznu je dužan izdržati nakon pravosnažnsti presude.

Obavezuje se okrivljeni da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 118,00 € u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, na žiro račun Osnovnog suda u Nikšiću br. 832-152-32.

O B R A Z L O Ž E N J E

Optužnicom ODT Nikšić Kt.br. 99/09 od 10.03.2010. godine stavljeno je na teret okrivljenom T S izvršenje krivičnog djela utaja iz čl.243.st.1. u vezi st.2. KZ, pa je zastupnik ODT-a M V na glavnom pretresu u završnoj riječi ostala pri podnijetom optužnom predlogu predlažući sudu da okrivljenog oglasi krivim i osudi po zakonu.

Okrivljeni T S u svojoj odbrani je istakao da je tačno da je negdje u drugoj polovini decembra mjeseca 2008.godine od preduzeća xxxxxxxx“ , odnosno od predstavnika tog preduzeća K R iznajmio vozilo „xxxxx“, reg.br. xxxxx na sedam, osam dana o čemu je zaključio ugovor da će preduzeću vozilo vratiti do 28.12.2008.godine. Prilikom tog zaključenja ugovora i preuzimanja vozila izmirio je sve obaveze do 28.12.2008.godine. Dogovorio se sa K da međusobne kontakte ostvaruju putem broja telefona xxxxxxxxxxxxxxxx Dana 28.12.2008.godine ukazala mu se potreba da koristi to vozilo još neko vrijeme, pa je ponovo pošao u renta kar preduzeće i sa KR dogovorio da to vozilo zadrži i da ga koristi još izvjesno vrijeme, a nijesu precizirali koje će to vrijeme biti. Ne sjeća se da je te prilike zaključio neki ugovor, ali su dogovorili da će sve obaveze prema njima izmiriti kad im vrati vozilo naknadno. To vozilo je koristio još jedno izvjesno vrijeme, ali se ne može izjasniti koliko, a onda je odlučio da ide za inostranstvo u Španiju. Kad je krenuo za Španiju navedeno vozilo je

predao prijatelju Ž R, zvanom xxxxx“, te ga zamolio da to vozilo vrati preduzeću xxxxxxxx i da plati račun za korišćenje tog vozila onako kako je to dogovorio sa K R. R Ž je dao novac da plati što je koristio vozilo od 28.12.2008.god. pa do njegovog odlaska u Španiju. Nikakvih neraščišćenih računa izmedju njega i Ž nije bilo, odnosno medju njima nije bilo dugovanja. Nakon toga je pozvao K R, te mu rekao da mora za Španiju i da je vozilo ostavio kod Ž R da mu ga Ž preda, te mu kazao da pozove Ž R, a da ga nakon toga obavijesti je li sve u redu, da li je od Ž uzeo vozilo. Ubrzo nakon toga ga je nazvao R K, rekao mu da je sve u redu, da se čuo sa Ž R i K mu je tada kazao da nema nikakvih obaveza prema njemu, a on je zaista mislio da je Ž vratio vozilo K i da mu je dao novac na ime iznajmljivanje tog vozila. U ljeto 2009.godine dok je bio u Španiji saznao je da ga policija traži i da se protiv njega vodi postupak. Istakao je da ga R nije mogao dobiti na telefon 068, koji mu je dao, jer taj broj nije koristio u Španiju. Na glavnom pretresu je pojasnio da se čuo sa K R i pitao hoće li vozilo koje je trebao da im vrati predati Ž R, jer je morao da ide na put, pa mu je Kontić kazao da preda vozilo R, a kasnije ga zvao da je sa vozilom sve uredu, tj. da se čuo sa Ž i da on nema više ništa sa tim. Vozilo je Ž predao na granicu sa Bosnom i Hercegovinom, a Ž je njegov poznanik koji se druži sa njegovim rođakom J R. Kada je predao vozilo Ž kazao mu je ko je vlasnik vozila i kome treba da ga vrati, a kasnije nije zvao Ž da pita, da li je to vozilo predao K, a sa K se kasnije nikada nije čuo. Naveo je da je po ugovoru bio obavezan da vrati vozilo K Radoju, a nije mu poznato da je neko sem K R bio prisutan kad je nakon isteka ovog roka kad je trebao da vrati vozilo pošao kod K i kad su se usmenim putem dogovorili da vozilo vozi još par dana, jer mu je bilo neophodno. U završnoj riječi je istakao da nije pičinio krivično djelo, te da prihvata završnu riječ svog branioca.

Branilac okrivljenog u završnoj riječi je istakao da imajući u vidu odbranu njegovog branjenika i provedene dokaze, nije na nesumnjiv način utvrdjeno da je izvršio krivično djelo, te predložio sudu da ga oslobodi optužbe.

Sud je u dokaznom postupku neposredno saslušao oštećenog K R, pročitao iskaze svjedoka Ž R, B N, S Ne date pred istražnim sudijom ovog suda, na saglasan predlog stranaka pročitao nalaz i mišljenje sudskog vještaka ovlašćenog aktuara M Š, izvršio uvid u ugovor od 21.12.2008.godine, zaključen izmedju okrivljenog i xxxxx, te pročitao izvod iz kaznene evidencije na ime okrivljenog.

Svjedok oštećeni K R u svom iskazu pred istražnim sudijom ovog suda u bitnom je istakao da je jedan od trojice vlasnika xxxxxxxx, koja se bavi iznajmljivanjem vozila i da je on lično dana 21.12.2008.godine izdao vozilo „xxxx“, reg.br. xxxx T S koga poznaje od ranije, o čemu su sačinili ugovor, a postoji i račun. Ta kola je izdao na Sx zahtjev, a dana 28.12.2008.godine Sx je bio dužan da to vozilo vrati. Prilikom preuzimanja vozila T je izmirio sve obaveze za iznajmljivanje tog vozila do 28.12.2008.godine, međjutim, vozilo nije nikada vratio. Dalje je naveo da ga je ŽR pozivao putem telefona i saopštio mu da se vozilo nalazi kod njega, a nije htio da mu kaže zašto se vozilo nalazi kod njega i Ž mu nije tražio novac za to vozilo, ništa mu o tome nije govorio, ali je tražio novac od njegovog druga B N da bi mu to vozilo vratio. Kad su slučaj prijavili policiji Ž R je pred inspektorima koji su radili na tom slučaju razgovarao sa njima telefonom i inspektori su čuli da R govori kako će se auto njima vratiti, te kako se nalazi kod njega slučajno, da je u pitanju šala i sl. Kad je dana 21.12.2008.godine T zaključio ugovor sa njim ostavio je broj telefona xxxxxxxx, koji je kasnije bio ugašen. Na glavnom pretresu je istakao da se ne može sjetiti tačnog datuma, a zna da je to bilo 2008.godine kada je T S iznajmio vozilo marke „xxxxx“ u firmi xxxxxxxx čiji je on suvlasnik pa ga je

odmah nakon isteka ugovora koji su zaključili za iznajmljivanje vozila pozvao i pitao može li vozilo da im vrati R Ž te mu je on rekao da može jer Ž od ranije poznaje, pa je smatrao da će to sve biti u redu. Nakon što je završio razgovor sa T, Ž ga je nazvao i rekao da se vozilo nalazi kod njega i da će ga vratiti, a nakon toga zvao je i B te je B rekao da će vratiti vozilo ako mu B da 2.000 €, te su on i B otišli u Stanicu policije da prijave Ž da nije vratio vozilo, te je u prisustvu inspektora zvao Ž i rekao da se vozilo nalazi kod njega i tražio da mu B da 2.000 €. Vozilo im nikada nije vraćeno, ali im je osiguranje isplatilo u cjelosti vozilo. Objašnjavajući razlike u kazivanju pred istražnim sudijom i na glavnom preresu, objasnio je da je tačnija izjava koju je dao na glavnom pretresu, a ne može se sjetiti zašto je tako govorio pred istražnim sudijom, jer tu izjavu nije čitao, a potpis na zapisniku je njegov. Nije se pridružio krivičnom gonjenju protiv okrivljenog.

Svjedok Ž R pred istražnim sudijom ovog suda u bitnom je istakao da mu ništa o vozilu xxxxxx reg.oznaka xxxxxx, renta kara, vlasništvo njegovih rodjaka Kontića nije poznato. Da li su oni iznajmljivali to vozilo TS ne zna, a ako su ga iznajmili šta je S sa tim vozilom uradio nije mu poznato. Nikada nije sa K R, njegovim bratom D, ni sa B N razgovarao preko telefona oko tog vozila, niti je njima za to vozilo tražio novac, niti im je govorio da se vozilo nalazi kod njega. B N poznaje iz vidjenja i zna da je on suvlasnik renta kara sa K RT S poznaje, ali samo iz vidjenja i nikada sa njim putem telefona nije komunicirao.

Svjedok B N u svom iskazu u bitnom je istakao da je jedan od trojice vlasnikaxxxxxx koja se bavi iznajmljivanjem vozila. Dana 21.12.2008.godine K R je sa T S sklopio ugovor koji mu je njihova firma izdala vozilo xxxxxx“ xxxxxx. U uvogoru stoji da je T S dužan da to vozilo vrati 28.12.2008.godine, a prilikom preuzimanja vozila T S je platio sve obaveze prema njihovom preduzeću po ugovoru. Dana 28.12.2008.godine T S kako je trebalo nije se pojavio, niti je vratio vozilo, niti ih je kontaktirao. Odmah su pokušali da kontaktiraju telefonom, ali mu je telefon bio ugašen, te je više puta pokušavao da dobije T S na taj broj i stalno mu je telefon bio van funkcije. Dva, tri dana nakon isteka tog roka kad je T S bio dužan da vrati vozilo stupili su u kontakt sa T D, S bratom i nekoliko dana ih je D uvjeravao da će S vratiti vozilo te im kazao da je u nekim problemima te da je sa vozilom sve uredu i da će sve biti plaćeno. Dana 11.01.2009.godine na broj telefona njihove firme pozvao je Ž R koga on poznaje od ranije i tada mu je R kazao da se vozilo „xxxxxkoje su prethodno izdali S nalazi kod njega te je on insistirao da mu se vozilo vrati, a R mu preko telefona kazao da će mu vratiti vozilo kad mu da 2.000 €. On je Ž pitao zašto da mu da 2.000 €, ali mu Ž nije objasnio zbog čega traži novac, te mu nije kazao zašto je T S njemu dao vozilo, već samo da treba da mu da 2.000 € i da će mu vratiti vozilo nazad. Kasnije je pokušao da dobije Ž R na broj telefona sa koga ga je zvao da bi se sa istim sreo da mu objasni koji je razlog što se njihovo vozilo nalazi kod njega i što on traži 2.000 €, ali je taj telefon bio izgašen i nije mogao da stupi u kontakt sa njim, a nikad kasnije nije pokušavao da ga nadje. Dalje je naveo da je zajedno sa K R pošao u policiju i prijavio slučaj i to vozilo im nije vraćeno, a gdje se T S nalazi ne zna i nikada sa njim nijesu uspjeli da uspostave kontakt. Pridružio se krivičnom gonjenju protiv okrivljenog, a naknadu štete će ostvariti u redovnoj građanskoj parnici.

Svjedok S N u svom iskazu u bitnom je istakao da su B N i K R prijavili da im je T S na prevaru oduzeo vozilo i da im ga nije vratio, te je on radio na tom slučaju sa kolegom Ž StTakodje su K R i B N istakli da ih je Ž R pozivao telefonom te im govorio da se vozilo nalazi kod njega, kao i da im traži

2.000 € da bi im on vratio to vozilo. Kad je on Ž saslušavao u vezi toga, Ž je negirao da ima bilo kakve veze sa tim što tvrde B i K i da bilo kakve veze ima sa tim spornim vozilom. U njegovom prisustvu Ž R nije nikada razgovarao telefonom sa K R i B N da se on sjeća, a ako su slučajno oni razgovarali sa Ž R ne zna o čemu su razgovarali.

Iz nalaza i mišljenja ovlašćenog aktuara M Š utvrđeno je da je vrijednost put.mot.vozila marke „xxxxxx“, reg. oznaka xxxxxx na dan 28.12.2008.godine iznosilo 15.818 €.

Iz ugovora od 21.12.2008.godine, zaključen između okrivljenog i xxxxxx utvrđeno je da je T S vozilo marke „xxxxx“, reg. oznaka xxxxxx izdato dana 21.12.2008.godine, te da je određen datum vraćanja na dan 28.12.2008.godine, a koji su svojeručno potpisali T S i predstavnik xxxxxx

Imajući u vidu provedene dokaze, sud je na nesumnjiv način utvrdio da je okrivljeni T S dana 28.12.2008.godine u N, u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, prisvojio putničko motorno vozilo marke „xxxxx“, reg.br. xxxxx, u vrijednosti od 15.818,00 €, vlasništvo „xxxxxx“ xxxxx čiji su vlasnici B N i K R, koje mu je na osnovu Ugovora od 21.12.2008.godine povjereno na korišćenje za period od 21.12 do 28.12.2008.godine, na način što vozilo nije vratio nakon isteka perioda navedenog u ugovoru već ga je zadržao i time pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 15.818,00 €, a koji iznos je utvrđen nalazom i mišljenjem sudskog vještaka ovlašćenog aktuara M Š, čime je izvršio kriv.djelo utaja iz čl. 243.st.1. u vezi st.2. KZ.

Sud je cijenio odbranu okrivljenog T S, ali istu nije prihvatio nalazeći da je neosnovana i sračunato data u namjeri izbjegavanja sopstvene krivice. Naime, nesporno je da je okrivljeni T S zaključio ugovor o najmu vozila po kome je bio dužan da vozilo vrati dana 28.12.2008.godine, te da isto nije vratio kako je to ugovorom predviđeno, a što i sam nije sporio. Prednje proizilazi iz samog ugovora, a potkrijepljeno je iskazima svjedoka B N i K R. Navodi okrivljenog da je nakon isteka ugovora dolazio kod K R i dogovorio korišćenje vozila još izvjesno vrijeme, te da će izmiriti obaveze nakon što vrati vozilo opovrgnute su iskazima svjedoka oštećenih K R i B N, koji su između ostalog naveli da su nakon isteka roka za vraćanje vozila pokušali da stupe u kontakt sa T na broj telefona koji im je dao prilikom preuzimanja vozila, ali da nijesu uspjeli da stupe u kontakt sa njim preko tog broja telefona jer je isti bio isključen. Takođe, navodi okrivljenog da je predao vozilo Ž da ga on vrati K R, te da mu je dao novac da plati agenciji usluge za korišćenje vozila opovrgnute su iskazom svjedoka Ž R koji je naveo da mu nije ništa poznato o najmu vozila između K i T, te da Todorovića poznaje iz vidjenja sa kojim nikada nije komunicirao telefonom, te da mu nije poznato šta je T sa vozilom uradio. Sem navedenog, krajnje je nelogično i za sud neprihvatljivo da okrivljeni koji živi u N umjesto da agenciji xxxxxxxx odnosno njenim vlasnicima K i B koji se takođe nalaze u N navodno preda vozilo Ž da ga on vrati agenciji, jer je išao za Španiju, a što sve ukazuje da sobzirom da su svi bili iz Nikšića put u Španiju nije mogao omesti okrivljenog da vozilo vrati onom od kog je vozilo unajmio, a sem toga svakako je bio dužan po ugovoru da vozilo vrati agenciji od koje je zakupio vozilo. Sve i da su tačni navodi okrivljenog da je vozilo predao Ž ne bi bili od uticaja u ovoj krivično pravnoj stvari, budući da nije bilo saglasnosti vlasnika agencije da okrivljeni vozilo preda trećem licu, već je trebao da ga vrati njima.

Okrivljeni je prisvojio tuđu pokretnu stvar koja se nalazila kod njega, po osnovu ugovora o najmu sa firmom xxxxxx i koja mu je povjerena, te istu nije vratio u vrijeme navedeno u ugovoru, a u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, pa je na taj način ostvario sva bića krivičnog djela stavljenog mu na teret što ga čini krivično i pravno odgovornim, pa je očigledno da je postupao sa direktnim umišljajem, odnosno da je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje.

Sud je odbio predlog odbrane okrivljenog da se kao dokaz provede listing komunikacija za brojeve telefona okrivljenog i xxxxxx, te da se pribavlja krivična prijava protiv lica Ž R, jer je tokom postupka do izvjesnosti utvrđeno činjenično stanje, pa bi se izvođenjem ovih dokaza bespotrebno odugovlačio krivični postupak i stvarali materijalni troškovi.

Sud je cijenio iskaz svjedoka S N koji po mišljenju suda nema uticaja na drugačiju odluku.

Prilikom odlučivanja o kazni sud je na strani okrivljenog imao u vidu sve okolnosti u smislu čl. 42. KZ, pa mu je kao olakšavajuću okolnost cijenio porodičnost, da je oženjen otac jednog djeteta, lošeg imovnog stanja, dok mu je raniju osudjivanost utvrdjenu iz izvoda iz kaznene evidencije na ime okrivljenog cijenio kao otežavajuću okolnost, pa smatrajući prednje olakšavajuće okolnosti naročitim, primjenom odredbi čl.45. tač.3.46.st.1.tač.4.Krivičnog zakonika, okrivljenom ublažio kaznu ispod zakonom propisanog minimuma za ovo krivično djelo, osudjujući ga na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, nalazeći da će se ovakvom kaznom postići svrha kažnjavanja iz čl.32. KZ, u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl.4.st.2. KZ.

Pošto je okrivljeni oglašen krivim, sud ga je obavezao da na ime troškova krivičnog postupka uplati iznos od 118,00 €, od čega iznos od 88,00 eura vještaku ovlašćenom aktuaru M Š za dati nalaz i mišljenje, a 30,00 € na ime paušala koji je srazmjeran trajanju i složenosti krivičnog postupka, imovnim prilikama optuženog shodno čl.229.u vezi čl.226. ZKP-a.

Sa svega izloženog, a na osnovu čl.374. ZKP-a odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U NIKŠIĆU, dana 17.06.2013. godine.

Zapisničar, SUDIJA

Krištof Stanka, s.r. Babović Dragan, s.r.

Zatačnostotpravkitvrdiioveravaslužbeniksuda.

PRAVNA POUKA: Protivovepresudenezadovoljnastrankaimapravožalbe u rokuod 8 dana,
oddanaprijemaiste, prekoovogsudaVišemsuduPodgorici.

D-na, 17.06.2013.god

Presudu dostaviti: